

så en fleksibel forældreorlov, og det fjerde var en barselfond.

Vi så pasningsgarantien meget inspireret af SF's tanker om frihed for det enkelte menneske, mennesket frem for systemet kunne man næsten kalde det. Hvis nu der var et menneske i en kommune, der havde lyst til efter 6 måneder at afslutte sin barselorlov, fordi vedkommende gerne ville vende tilbage til arbejdsmarkedet, men kommunen sagde, at det ville den ikke sørge for, for der var 1 års barselorlov, ville vi som et frihedelskende parti meget nødtigt anbringe et menneske i den situation med manglende frihed.

Kl. 21.20

Derfor var der for os den meget snævre sammenhæng mellem en forlænget barselorlov og en pasningsgaranti efter 6 måneder, og da det her forslag ordret er de samme tanker, er det jo indlysende, at SF kan støtte det.

Det står ikke lysende klart efter at have læst forslaget, hvordan man teknisk vil gøre det. Der er to muligheder. Den ene, som vi har foreslået tidligere, er at lave en ændring af service-loven, hvor vi sikrer, at forældre og børn har ret til en plads, når de ønsker det. Det bliver betegnet som et voldsomt indgreb i det kommunale selvstyre, og det er rigtigt, det synes jeg man skal bryde sammen og tilstå, at det er et indgreb i kommunernes ret til at lade børnene stå på venteliste.

Men på samme måde diskuterer vi jo ikke det, at børn, der gerne vil i skole, skal i skole, som et voldsomt indgreb i det kommunale selvstyre. Det har vi så at sige vænnet os til. Det tror jeg også vi ville gøre, hvis vi sikrede den her mulighed.

Den anden mulighed er at pålægge kommunerne en eller anden betaling for at sikre, at der er et økonomisk incitament, der fremmer det her.

Vi er åbne over for begge modeller. Det afgørende for os er kampen for frihed og sikkerheden for, at børn, der gerne vil have en plads efter 6 måneder, også kan få en plads.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten støtter forslaget. Vi ønsker en udvidelse af barselorloven til 1 år, men vi ønsker ikke at indføre tvang.

Den ideelle barselorlov forener hensynet til barnets tarv med hensynet til forældrenes ønsker og muligheder. De mange års mangel på pædagogiske dagtilbud har betydet, at mange

forældre mod deres ønske har været tvunget til at tage børnepasningsorlov. Det har givet konflikter på arbejdspladserne, og det er især gået ud over kvinderne.

Karriere og spændende job skal ikke være uforeneligt med det at få børn, og derfor forener den ideelle barselorlov/børneorlov alle elementerne. Den bør indeholde mulighed for deltidsorlov efter de første 6 måneder, og den bør indeholde incitament for fædre til også at give sig selv og barnet den oplevelse, det er at være sammen i dagligdagen.

Vi er derfor enige med forslagsstillerne i, at det er vigtigt at fastholde retten til et pædagogisk dagtilbud fra 6-måneders-alderen, så den enkelte familie kan vælge den løsning, der passer den bedst. Det er vigtigt med en pladsgaranti, men det er mindst lige så vigtigt at huske kvaliteten. Derfor vil vi også senere genfremsætte vores forslag om en miljølov for børn og unge.

Kvantitet og kvalitet er ikke og må ikke opstilles som modsætninger. De er begge forudsætninger for, at vores børn kan få de optimale muligheder.

Vi støtter som udgangspunkt det her forslag og vil se velvilligt på det under udvalgsbehandlingen.

Tove Videbæk (KRF):

Dette forslag er meget sympatisk og ser som sådan vældig besnærende ud med sikring af reel valgfrihed for børnefamilier. Det er Kristeligt Folkeparti jo i høj grad for, og hvis det var det, vi skulle stemme om, var vores ja helt bestemt allerede klar. Forslagsstillerne har virkelig gjort sig umage med at finde de rigtige ord til lejligheden.

Men det her forslag med at sikre den reelle valgfrihed for børnefamilierne vil man jo gøre gennem garanti for pasningstilbud til børn over 6 måneder, og så er sagen en helt anden for os, for det giver jo stadig væk ikke reel valgfrihed for børnefamilier.

Børnefamilierne har med dette forslag stadig ikke reel valgfrihed. De kan stadig vælge at ansætte en pige i huset til passe deres børn. I nogle kommuner får man tilskud til det. De kan også vælge at lade naboen eller tante Olga passe børnene. Det kan man også få tilskud til. Men hvis man reelt vælger, at det er mor eller far, der skal blive hjemme og passe børnene, ja, så slipper den reelle valgfrihed op, for det har indtil nu været sådan, at det er o.k., at andre passer børnene, men at mor eller far gør det, nej, der siger